

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΠΙ ΤΗ, ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ,
ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ ΚΑΛΛΙΑΦΑ

Τερά Πόλις Μεσολογγίου, τῆ 5ῃ Νοεμβρίου 2023

Τερός Ναός Αγίας Παρασκευῆς Τεράς Πόλεως Μεσολογγίου

- Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,
Μητροπολίτα Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ.κ. Δ Α Μ Α Σ Κ Η Ν Ε.
- Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Καρπενησίου κ.κ. Γεώργιε.
- Σεβαστοί Πατέρες !
- Αγαπητοί μου Ἀδελφοί !

“Θεός ἐγγίζων ἐγώ εἰμί, λέγει Κύριος, καί οὐχί Θεός πόρρωθεν”.
(Ιερεμ. κγ',23)

Εἶναι ἰδιαίτερος τιμητικό γιά τόν ἄνθρωπο καί ταυτοχρόνως ἀσύλληπτο, τό πόσο σημαντικό γεγονός εἶναι ἡ “**Ιερωσύνη**” γιά τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἐντός τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως. Ὁ ἴδιος, συναισθανόμενος τήν ἰδιαίτερη σημασία τῆς Ἱερωσύνης - τήν ὁποία σήμερα, σὺν Θεῷ ἀναλαμβάνω - ἐκζητῶ ταπεινά τήν πατρική σας βοήθειά Σεβασμιώτατε στήν διακονία αὐτή.

Ὁ Ἱερεύς ὡς ἐκεῖνο τό πρόσωπο πού χαριτώνεται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα προκειμένου νά τελεῖ τά Μυστήρια ὥστε νά ἀγιάζονται οἱ πιστοί, τούς ὁποίους στήν συνέχεια θά καθοδηγεῖ πνευματικά, εἶναι τό **ὄρατό σημεῖο** στό ὁποῖο συναντῶνται ἄρμονικά ἡ φθαρτή ὕλη μέ τό Θεῖο Πνεῦμα. Ὁ Ἱερεύς εἶναι τό πρόσωπο ἐκεῖνο πού ἀποτελεῖ ἕνα μωσαϊκό, τοῦ ὁποίου οἱ ψηφίδες εἶναι ἡ ἐκούσια ταπείνωση, ἡ ὑπακοή στόν Θεό, ἡ σταυρική αὐταπάρνηση τοῦ ἰδίου θελήματος, ἡ διαρκῆς προσευχητική διάθεση, ἡ ἀγάπη πρός τόν Θεό ἀλλά καί τόν συνάνθρωπο πού καλεῖται νά διακονήσῃ.

Γιά τόν λόγο αὐτό οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ἐνασχολούμενοι μέ τήν Ἱερωσύνη ὡς **Μυστήριον**, δαπάνησαν πολύ χρόνο καί σκέψη προκειμένου νά ἀποτυπώσουν στά ἔργα τους τό “μέγεθος” τῆς συγκεκριμένης διακονίας, διότι περί διακονίας πρόκειται καί ὄχι περί κοσμικοῦ ἀξιώματος. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἀποτελεῖ τό αἰώνιο **Πρότυπο** κάθε κληρικοῦ. Εἶναι ὁ καλός Ποιμὴν πού καλοῦμαι νά ἀκολουθήσω τά βήματά Του. Μέσα ἀπό τό ἔργο καί τήν διδασκαλία τοῦ Κυρίου ἐξάγονται ὅλα τά συμπεράσματα καί οἱ πρακτικές τῶν διαδόχων Του κληρικῶν.

Στήν Α' Ἐπιστολή τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου παρουσιάζονται μέ συγκεκριμένο τρόπο, οἱ ἀρχές τῆς τέχνης τῶν τεχνῶν, δηλαδή τῆς **Ἱερωσύνης**. Ὑφίσταται μία μακρά ἀλυσιδωτή πορεία ἀποστολῆς τοῦ λειτουργήματος τῆς Ἱερωσύνης, ἡ ὁποία ξεκινᾷ ἀπό τόν Πατέρα - Θεό στόν

Ἰησοῦ Χριστοῦ - Υἱό, ἐν συνεχείᾳ ἀπό τόν Κύριο στους Ἀποστόλους καί κατόπιν ἀπό τούς Ἀποστόλους στους Κληρικούς καί ὅλη αὐτή ἡ ἀτέρμονη καί ἀδιάσπαστη πορεία φθάνει στό σήμερα καί θά συνεχίζεται μέχρι τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἅγιος Κλήμης, Ἐπίσκοπος Ρώμης, ἀναφέρει χαρακτηριστικά: «οἱ ἀπόστολοι ἡμῖν εὐηγγελίσθησαν ἀπό Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἰησοῦς Χριστός ἀπό τοῦ Θεοῦ· ἐξεπέμφθη οὖν ὁ Χριστός ἀπό τοῦ Θεοῦ καί οἱ ἀπόστολοι ἀπό τοῦ Χριστοῦ· ἐγένοντο οὖν ἀμφοτέρα ἐκτάκτως ἐκ θελήματος Θεοῦ». **Ἡ πηγή καί ἡ ἀφετηρία** τῆς Χάριτος τῆς Ἱερωσύνης, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος καί Αὐτός χορηγεῖ καί ἐνδύει τούς ἱερεῖς μέ τήν ἁγιαστική Χάριν Του.

Ὁ Ἱερεὺς ὑπηρετεῖ τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ἐπισημαίνει πῶς «ἤς ἄνευ οὔτε σωτηρίας ἡμῖν, οὔτε τῶν ἐπηγγελμένων τυχεῖν ἔστιν ἀγαθῶν». Οἱ ἱερεῖς, συνεχίζει «οἱ μὲν ἱερωσύνης ἠξιωμένοι ὁδηγοὶ πρός τήν ἄνω πορείαν γενήθητε τοῖς λοιποῖς, εἰσάγοντας αὐτούς ἐντός τῶν τοῦ οὐρανοῦ πυλῶν». Εἶναι φοβερή προσφορά ἡ Ἱερωσύνη γιά τά βαπτισμένα μέλη τῆς Ἐκκλησίας, διότι μέσῳ αὐτῆς ὁ Θεός προσφέρει στό δημιούργημά Του τόν ἁγιασμό.

Ὁ Ἱερεὺς ὡς φορέας τῆς ἱερατικῆς διακονίας, συγκρινόμενος μέ τούς ἀγγέλους, κατέχει ὑψηλότερη θέση. Ὁ Μέγας Βασίλειος τονίζει ἐπ' αὐτοῦ ὅτι κανένα ἄλλο κτίσμα δέν ἔχει ἀξιωθεῖ μιᾶς τέτοιας δωρεᾶς, παρὰ μόνον ὁ ἄνθρωπος. Οἱ ἄγγελοι τρέμουν καί φρίττουν μπροστά στό μεγαλεῖο τῆς τελέσεως τῶν μυστηρίων καί τῶν ὅσων λαμβάνουν χώρα στό Ἱερό Θυσιαστήριο ἀλλά ἀδυνατεῖ νά συλλάβῃ τό ἀνθρώπινο μάτι! Ασφαλῶς καί τά Μυστήρια τά τελεῖ ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς, **ὁ Χριστός**, ὡστόσο ὁ ἄνθρωπος, τό δημιούργημά Του, δανερίζει τά χέρια του καί στέκεται ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου καί λαμβάνει μέρος στήν θυσία τοῦ Ἀμνοῦ.

Στό σημεῖο αὐτό ὁ νοῦς μου κατευθύνεται στό γεγονός ὅτι ἡ Ἱερωσύνη προαπαιτεῖ τήν ἠθική ἀκεραιότητα καί τήν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν. Ὁ Ἱερεὺς ὀφείλει νά καταστήσῃ τόν ἑαυτό του - ὅσο τό δυνατόν - καθαρό, πνευματικά ὠριμο καί ἀπαλλαγμένο ἀπό τά πάθη, γεγονός γιά τό ὅποιο ζητῶ τίς προσευχές τοῦ πληρώματος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καί κυρίως τήν εὐχή σας Σεβασμιώτατε. Ὁ κόσμος τοῦ ἱερέως εἶναι ἕνας κατεξοχήν χώρος θυσιαστικῆς διακονίας καί ἀνιδιοτελοῦς προσφορᾶς. Ὁ Ἱερεὺς ὀφείλει, μέ διάκριση πάντα καί μέ σεβασμό στήν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, νά καθοδηγῇ ὀρθά καί ἀποτελεσματικά τούς πιστούς, οἱ ὅποιοι τοῦ ἐμπιστεύονται τήν ζωή τους καί παράλληλα νά ἐγκεντρώνει στήν ζωή τους τόν Χριστό προκειμένου νά ἐπιτευχθῇ ἡ οἰκοδόμησις τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ **Ἐκκλησία, ἡ μόνη ἀληθινή Ἐκκλησία στόν κόσμο!** Τό μέγεθος τοῦ μυστηρίου τῆς Ἱερωσύνης, σύμφωνα μέ τόν Ἱερό Χρυσόστομο, ἔχει ἀναφορά στήν ἀγάπη τήν ὅποια ὀφείλει νά καλλιερῆ ὁ ἐκάστοτε Ἱερεὺς τόσο πρός τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας, ὅσο καί πρός τό κάθε βαπτισμένο μέλος τῆς Ἐκκλησίας Του. Ὁ ἱερεὺς

ὀφείλει να ἀφιερῶση ὅλο του τό “*εἶναι*” στήν διακονία τοῦ ἀγιαστικοῦ καί σωστικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ μέ στόχο τήν ἔνταξη τοῦ ἀνθρώπου στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἐξ αἰτίας τῶν ἀνωτέρω ὁ **πόλεμος** πού δέχεται ὁ Ἱερεὺς, οὕτως ὥστε νά ἀποτραπῆ ὁ ἀγιασμός τῶν πιστῶν, εἶναι πολύπλευρος καί προέρχεται τόσο ἀπό τόν ἴδιο του τόν ἑαυτό, «*ὡς σάρκα φορῶν*», ἄρα ἀπό τίς προσωπικές του ἀστοχίες - ἀδυναμίες, ὅσο καί ἀπό τόν ἀρχέκακο ἐχθρό τοῦ ἀνθρώπου, τόν μισόκαλο καί μισάνθρωπο διάβολο, πού δημιουργεῖ ὅλες ἐκεῖνες τίς καταστάσεις πού δυσχεραίνουν τήν ἱερατική διακονία, τήν ἐκτρέπουν ἀπό τόν ὀρθό δρόμο, μέ σκοπό νά προβῆ ἄκαρπη, ἄστοχη, ἀνωφελής καί ἐπιζήμια. Ὑπάρχει ἐσωτερικός καί ἐξωτερικός **πόλεμος** καί ὁ ἱερεὺς πρέπει νά ἀποδειχθῆ ἰκανός, σταθερός καί ἀκάματος στρατιώτης Χριστοῦ. Πολύ εὐστοχα μαρτυρεῖ γιά τόν ἐπίπονο ἀγῶνα αὐτόν ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγοντας «*Ἀλλά ἂν μὴ πάσας ἐπιστάμενος ἢ τῆς τέχνης τὰς ἰδέας ὁ μέλλων νικᾶν, οἶδεν ὁ διάβολος καί δι’ ἑνός μέρους, ὅταν ἡμελημένον τύχη, τούς πειρατάς εἰσαγαγῶν τους αὐτοῦ διαρπαῖσαι τὰ πρόβατα. Ἄλλ’ οὐχ ὅταν διά πάσης ἦκοντα τῆς ἐπιστήμης τόν ποιμένα αἰσθηται καί τὰς ἐπιβουλάς αὐτοῦ καλῶς ἐπιστάμενος ἀπάσας. Διό χρῆ καλῶς ἐξ ὅλων φράττεσθαι τῶν μερῶν*».

Σημαντικό τό βάρος τῆς ἱεράς **Παρακαταθήκης** τήν ὁποία ἐντός ὀλίγου θά λάβω. Θά πρέπει νά ἀνταπεξέλθω ἐπιτυχῶς στίς ἀνάγκες τῶν πιστῶν ἀναφορικά μέ τήν προστασία τους ἀπό τήν δράση τῶν **αἰρετικῶν ὁμάδων** πού δραστηριοποιοῦνται στήν στρατολόγηση - προσηλυτισμό ὁπαδῶν καί ἀρέσκονται νά κατατρώγουν τήν *σάρκα* τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος. Ἐπιπρόσθετα ἀποτελεῖ ζωτικό χῶρο δράσεως γιά τόν ἱερέα ἢ ὀρθόδοξη **κατήχηση** καθῶς καί τό διαρκές **λειτουργικό ἔργο**. Σύντομα θά ἀκούσουμε στό χωρίο τῆς εὐχῆς τοῦ μυστηρίου τῆς Ἱερωσύνης νά ὀρίζει στόν ἱερέα «*κηρύσσειν τό εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας*» τοῦ Θεοῦ καί «*προσφέρειν δῶρα καί θυσίας πνευματικάς*». Ἡ Παρακαταθήκη πού θά λάβω ἀπό τὰ σεπτὰ χέρια σας, Σεβασμιώτατε, θά πρέπει νά τήν **διαφυλάξω ἕως τῆς συντελείας τῶν αἰώνων!** Τόσο μεγάλη ἢ εὐλογία, πόση μεγάλη ἢ εὐθύνη !!! Ὁ ἅγιος Συμεὼν Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης (15ος αἰῶνας) ἀναφέρει σχετικά ὅτι «*τοῦτο δέ φρίκης ἀπάσης μεστόν οὐκ ἄλλον, ἀλλά τόν Ἰησοῦν, τόν ζῶντα ἄρτον λαμβάνειν ἱεουργεῖν καί τήν ἱερωσύνην αὐτοῦ καί αὐτόν ὡς παρακαταθήκην πιστεύεται*».

Καθίσταται σαφές ὅτι ἐνῶ τό ἔργο τοῦ ἱερέως ἀρχίζει καί τελεῖται στή γῆ, ὡστόσο ἀνήκει καί ὀλοκληρώνεται στόν οὐρανό. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφέρει ὅτι «*Διό χρῆ τόν ἱερωμένον, ὥσπερ ἐν αὐτοῖς ἐστώτα τοῖς οὐρανοῖς μεταξύ τῶν δυνάμεων ἐκείνων, οὕτως εἶναι καθαρός*». Ἀκριβῶς γιά τόν λόγο αὐτό θεωρεῖται ἀπαραίτητη ἢ πνευματική καθαρότητα τοῦ ἱερέως ὥστε νά εἶναι σέ θέση νά παρευρίσκειται μπροστά στό Θυσιαστήριο

μαζί με τις ουράνιες δυνάμεις. Ο ιερέυς είναι αυτός που βλέπει τον ίδιο τον Κύριο πάνω στην Αγία Τράπεζα να θυσιάζεται, να τεμαχίζεται και να προσφέρεται στους ανθρώπους. Και σε όλη αυτή την πορεία του Αμνού από την προσφορά, στην θυσία και στη μετάδοση στο ποίμνιο ο ιερέυς έχει τον καταλυτικό ρόλο. Ο ιερέυς είναι εκείνος που αξιώνεται να συνομιλή με τον Τριαδικό Θεό, να ζητᾶ από τον Πατέρα να καταπέμψη τό Άγιον Πνεῦμα και να μεταβληθῆ ὁ ἄρτος καί ὁ οἶνος σέ ζωοποιό **“σῶμα καί αἷμα Χριστοῦ”**.

Ο ιερέυς όταν δίδει στους πιστούς τὰ ἀναστημένο σῶμα καί αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ταυτόχρονα συμβάλλει στην πραγμάτωση τῆς ἐνώσεώς τους μέ τόν ἴδιο τόν Χριστό, πού θυσιάζεται καί προσφέρεται. Ὁ ἴδιος ἀναφέρει «καί καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σου σώματος καί τοῦ τιμίου αἵματος καί δι’ ἡμῶν παντί τῷ λαῷ». Ἐπιφορτίζεται ὁ ιερέυς μέ τό ἔργο του νά ἀναγεννήσει τούς πιστούς βαπτίζοντας, χρίοντας, κοινωνώντας καί κατευθύνοντάς τους. Συμβάλλει νά γίνῃ πραγματικότητα ἡ νίοθεσία τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Θεό. Παράλληλα ὁ ιερέυς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος πού θά θυσιαστεῖ γιά τό ποίμνιό του, ὅπως ἀκριβῶς ἔπραξε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος γιά ὅλη τήν Ἐκκλησία. Αὐτός πού θά βγεῖ νά ἀναζητήσῃ τό χαμένο πρόβατο γιατί συνειδητοποιεῖ τήν ἀξία του καί τό πόσο σημαντικό εἶναι νά παραδώσῃ πνευματικά ἀναγεννημένο ὅλο τό ποίμνιο στό σύνολό του, ὅπως ἀκριβῶς τοῦ παραδόθηκε. Νά μήν θεωρήσῃ ἀνώφελο κόπο τήν ἀναζήτηση τῶν βαπτισμένων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, πού ἀπομακρύνονται ἀπό τήν πηγὴ τῆς ζωῆς καί τῆς χαρᾶς, πού εἶναι ὁ Χριστός, καί καταφεύγουν σέ μυριάδες ἄλλες δῆθεν “λύσεις” πού κατατρῶγουν τόν ἄνθρωπο καί τόν ὁδηγοῦν στήν καταστροφή.

Χρειάζεται ὁ ἐκάστοτε Ἱερέυς νά γνωρίζῃ τήν μοναδικότητα τοῦ κάθε ἀνθρώπινου προσώπου καί γιά τόν λόγο αὐτό νά ἐφαρμόζῃ ἐξατομικευμένη ποιμαντική, προκειμένου νά ἀγγίξῃ τόν κάθε πιστό, νά τόν γνωρίζῃ προσωπικά καί νά μπορεῖ νά τόν ἀναπαύῃ καί νά τόν καθοδηγή.

Θά ἤθελα ὅμως, Σεβασμιώτατε Πάτερ, αὐτή τήν πανεπίσημη στιγμή τῆς ζωῆς μου, ὅπως μοῦ ἐπιτρέψετε νά **μνημονεύσω**, καθηκόντως, ἐκείνους τούς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι πολλαπλῶς μέ **εὐεργέτησαν** καί μοῦ ἔδωσαν τὰ **ἐφόδια καί τὰ πρότυπα** Τῆς Ἱερωσύνης.

- Ὀλόψυχα εὐχαριστῶ τούς ἀγαπημένους μου γονεῖς, **Νικόλαο καί Ἀναστασία**, γιά ὅλα ὅσα μοῦ προσέφεραν καί συνεχίζουν νά μοῦ προσφέρουν ὅλα αὐτά τὰ χρόνια. Ὅτι καί νά πῶ θά εἶναι λίγο. Θυσιάστηκαν καί θυσιάζονται πραγματικά, ὥστε νά μήν λείψει τίποτα σέ ἐμένα καί στους ἀδελφούς μου. Ἰδιαίτερος ὅμως τούς εὐχαριστῶ διότι καλλιέργησαν καί γαλούχησαν τήν οἰκογένειά μας μέ τίς χριστιανικές ἀρχές καί ἀξίες, καθώς καί γιά τήν στήριξη, κατανόηση καί σεβασμό πού ἐπιδεικνύουν στό ἱερό ἔνδυμα καί σχῆμα τό ὁποῖο φέρω. Μαζί μέ τούς γονεῖς μου, εὐχαριστῶ τούς

άδελφούς μου **Δημήτριο** και **Ίωάννη** για όλα όσα στό πρόσωπό μου έκαμαν και κάνουν.

- Εύχαριστώ τήν γιαγιά μου **Πηνελόπη**, ή όποία μέ τήν ύπομονή και τήν ανδρεία της έβάσταξε πολλές φορές τό βαρος τής διακονικής μου πορείας, αλλά και μέ ένθάρρυνε ώστε νά συνεχίζω χωρίς φόβο και δισταγμό.
- “*Φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα. Φίλος πιστός θησαυρός ἔμψυχος. Φίλος πιστός ὑπέρ χρυσίον και λίθον τίμιον πολύν. Φίλος πιστός κῆπος κεκλεισμένος, πηγή ἐσφραγισμένη, κατά καιρόν ἀνοιγόμενά τε και μεταλαμβανόμενα. Φίλος πιστός λιμὴν ἀναψύξεως*” Τούτους τούς λόγους Τοῦ πληγωμένου ἀετού τής θεολογίας, τούς καταθέτω στόν Ἀρχιδιάκονο τής Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως π. **Στέφανο Καππέ**, μέ τόν όποιο συνδέθηκα ἀπό παιδικῆς ἡλικίας μέ δυνατή, ἀληθινή και ἀρραγῆ φιλία. Ἀπό τήν συνδιακονία μας, τέσσερα χρόνια τώρα, ἀπεκόμισα πάρα πολλα ἐφόδια πού θά μου χρησιμεύσουν στήν ἱερατική μου πορεία.
- Ευχαριστώ, ἐπίσης, τόν π. **Δημήτριο Κολοκούρα**, τόν γνήσιο ἀδελφό και συμπαραστάτη καθώς και τόν Ἀρχιμανδρίτη π. **Καλλίνικο Καζαντζή**, για όσα ή ἀγαπῶσα καρδιά του επέβλεψε και ἐπιβλέπει εις ἐμέ.
- Ἐνα μεγάλο εύχαριστώ ἀπό τήν καρδιά μου, στήν ἱστορική Ἑνορία τής Ἁγίας Παρασκευῆς Μεσολογγίου, στήν όποία ὑπηρέτησα τά τέσσερα (4) χρόνια τής διακονίας μου. Στόν πολίο Ἐφημέριο Πρωτοπρεσβύτερο π. **Νικόλαο Ζωγράφο**, ό όποιος μέ περιέβαλε μέ πατρική ἀγάπη. Στό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, στό προσωπικό του, αλλά και στούς ἐνοριτες, οι όποιοι όλοι ἀνεξαιρέτως μέ ἀγκάλιασαν ἀπό τήν πρώτη ἡμέρα πού βρέθηκα ανάμεσά τους. Ἐνιωσα τήν ἀγάπη τους και τήν στήριξή τους, ἀγάπη και στήριξη πού μέ ἔκανε τέκνο τους !
- Φόρο εύγνωμοσύνης ἐπίσης, θέλω νά ἀποτίσω σέ όλους τούς **Πατέρες, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, μοναχές και μοναχούς**, οι όποιοι μέ βοήθησαν στήν ἔως τώρα πορεία μου και όσοι εἶναι παρόντες κατά τήν ἱερά αὐτή ὥρα:
- Τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολιτη Ναυπάκτου και Ἁγίου Βλασίου κ.κ. **Ἱερόθεο**, τόν λόγιο Ἱεράρχη πού πλησίον του για ἕνα χρόνο διηκόνησα και διδάχτηκα ἀπό τήν καλοσύνη του, καθώς και ἀπό τήν ἀνύσταχτη ποιμαντική του δραστηριότητα.
- Τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καρπενησιού κ.κ. **Γεώργιον**, τόν Ἱεράρχη τής ἀρχοντικής ἀπλότητος και σεμνότητος, όπου σέ κάθε συναναστροφή πλησίον του βρίσκω τήν ἀγαπῶσα καρδιά του ἀνοιχτή και πάντοτε μέ ἕναν λόγο οικοδομῆς, μέ ἕναν λόγο συναντιλήψεως, τόν εύχαριστώ διότι ὑποβλήθηκε στόν κόπο ὥστε νά συμμετέχει στήν χαρά μου.

- Τόν Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη **Θεόκλητο Ράπτη**, Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως καί τόν Γενικό Αρχιερατικό Ἐπίτροπο Αὐτῆς Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη **Ἰωσήφ Ζωγράφο**.
- Τόν Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδριτη Γέροντα **Νεκτάριο Μουλατσιώτη**, Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος καί Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Αὐγουστίνου καί Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ Τρικόρφου Δωρίδος, ὁ ὁποῖος μέ ἱεραποστολικό ζῆλο προσφέρει κάθε ἰκμάδα τοῦ ἑαυτοῦ του γιά τήν πνευματική ὠφέλεια τῶν χριστιανῶν.
- Τόν Πανοσιολογιώτατον Αρχιμανδρίτην π. **Ἀντίπαν**, Γέροντα τοῦ Ἰβηρικῶν Κελλίου Ἁγίας Ἄννης Καρεῶν Ἁγίου Ὁρους, γιά ὅλα ὅσα ὑλικά καί πνευματικά ἢ πεπειραμένα καί ἀγαπῶσα καρδιά του προσέφερε καί προσφέρει εἰς ἐμέ. Στά φοιτητικά μου χρόνια ἀλλά καί στό παρελθόν ἔγινε ἡ πατρική καί φιλόστοργη πνευματική μου καταφυγή. Εὐρισκόμενος πλησίον του εἰσέπνεα πάντοτε τό εὐῶδες ἄρωμα τοῦ ΓΝΗΣΙΟΥ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματός του, τήν ἀγιοπνευματική καί ἀγιοπατερική διδαχή, πού ξεχωριστά διδάσκει μέσα ἀπό τήν πολυετή ἐμπειρία Του στόν Ἱερό Ἄθωνα. ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΑΚΟΜΑ ΔΙΟΤΙ ΜΟΥ ΕΝΕΣΠΕΙΡΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ (!!!)
- Τόν Πανοσιολογιώτατον Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προυσοῦ Εὐρυτανίας Γέροντα **Ἰωαννίκιον**, τόν ἀνεξίκακο καί ἐνάρετο Γέροντα πού διακονεῖ ἀκούραστα καί ἀσταμάτητα τό Παλλάδιον τῆς Κυρᾶς τῆς Ρούμελης, πού ἀποτελεῖ Προστάτιδα καί καταφυγή γιά τήν οἰκογένειά μου ἀλλά καί γιά κάθε Αἰτωλοακαρῶνα.
- Τόν Πανοσιολογιώτατο Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Βαρσῶν Τριπόλεως Γέροντα **Μελχισεδέκ Γαλάνη** γιά τήν πνευματική του στήριξη καί τήν ὠφέλιμη ἐπικοινωνία πού πάντοτε ἔχουμε.
- Ξεχωριστά νά ευχαριστήσω τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ταλαντίου κ. **Ἐπιφάνιον**, τοῦ ὁποῖου τήν ἐπάξια προαγωγή χαρήκαμε. Ἰδιαίτερος γιά τήν ἀγάπη, τήν ὑπομονή καί τήν συγκατάβαση, πού μοῦ προσέφερε, καθώς καί γιά τήν ἐμπιστοσύνη πού ἐπέδειξε στό πρόσωπό μου. Ἐζῆσα και συναναστράφηκα κοντά του ἀπό μικρᾶς ἡλικίας καί βίωσα τόν ἀγαθό καί μειλίχιο χαρακτήρα του καί τό ἀρχοντικό μεγαλεῖο του.
- Ἐχει εἰπωθεῖ πῶς ὁ πνευματικός πατέρας, εἶναι μία δωρεά τοῦ Θεοῦ στόν ἀγωνιζόμενο ἄνθρωπο. Αὐτή τήν δωρεά τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀναξιότητά μου τήν ἐνσαρκώνει ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. **Ἀνδρέας Καππές**, Προϊστάμενος τῆς Περικαλλοῦς καί Ἱστορικῆς Ἐνορίας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Μεσολογγίου, ὁ ὁποῖος ἀπό μικρᾶς ἡλικίας μοῦ ἐνέπνευσε καί καλλιέργησε τό τῆς **Ἱερωσύνης Μέγα Λειτουργήμα**. Ἦταν τά δικά σας

χέρια Γέροντα εκείνα πού μέ ἐβάπτισαν. Ἐσεῖς ἤσασαν πού μᾶς μάθατε **τό πράττειν καί κινεῖσθαι ἐν τῷ Ναῶ**. Ἡ δική σας ἀγάπη καί ὑπομονή εἶναι αὐτή πού μέ καθοδηγεῖ καί μέ στηρίζει πνευματικά, πού μέ ἀναπαύει στό πετραχῆλι σας κάθε φορά πού κάτι μέ βαραίνει ἢ μέ προβληματίζει. Σεῖς εἶστε πάντοτε κοντά μου ὅποτε καί ἂν χρειαστῶ ὁ,τιδήποτε. Τά χρόνια αὐτά τῆς διακονίας μου κοντά σας βίωσα οὐσιαστικά τό μεγαλεῖο τοῦ Λευιτικοῦ ὑπουργήματος! Τό ἀνύσταχτο λειτουργικό σας ἦθος, τήν φιλάνθρωπη καί ἱεραποστολική δράση, τήν ἀγιοπατερική μελέτη, ἐφόδια τά ὅποια θά μέ συντροφεύουν σέ κάθε βῆμα τῆς ζωῆς μου. Γιά ὅλα αὐτά καί πολλά ἄλλα **Σᾶς εὐχαριστῶ, καί Σᾶς εὐγνωμονῶ ὀλόψυχα**.

- Μέ εὐγνωμοσύνη ἢ σκέψη μου στρέφεται στόν, ἐν οὐρανίοις θαλάμοις ἀναπαυόμενο καί μαρτυρικῶ τῷ τρόπῳ τελειωθέντα, αἰδίδιμο Μητροπολίτη Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κυρό **Κοσμᾶ** «..ἦν ὑψηλὸς μὲν τοῖς ἔργοις, ταπεινὸς δὲ τῷ φρονήματι, πρᾶος, ἀόργητος, συμπαθὴς, ἡδὺς τὸν λόγον, ἡδίων τὸν τρόπον, ἀγγελικὸς τὸ εἶδος, ἀγγελικώτερος τὴν διάνοιαν ἐπιτιμῆσαι γαληνὸς, ἐπαινέσαι παιδευτικὸς...» (Λόγος ΚΑ' εἰς τὸν Μέγα Ἀθανάσιον Ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας). Ἀπό τά τίμια χέρια Του ἔλαβα τὸν πρῶτο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης καί διακόνησα κοντά Του τά δύο τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς Του. Οἱ **ἐμπειρίες** πού βίωσα κοντά Του θά μείνουν ἀνεξίτηλα χαραγμένε ὡς **ὁδοδείκτες** ὀρθοδόξου παραδόσεως, ἀσκητικοῦ ἦθους, ἀρχοντικῆς εὐγένειας, θεοειδοῦς ταπεινώσεως, **ὑπομονῆς στίς κάθε εἶδους συκοφαντίες**, ἀγάπης πρὸς τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί τῶν συνανθρώπων, μαρτυρίας γνήσιας φιλοπατρίας καί ζήλου ἐπιτελέσεως τῶν διατεταγμένων καθημερινῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.
- Κατακλύοντας τους λόγους καταφθάνω στό τίμιο πρόσωπό σας **Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα**. Θά ἠθελα ἐνώπιον πάντων νά Σᾶς εὐχαριστήσω γιά τήν εἰλικρινῆ ἀγάπη μέ τήν ὁποία μέ περιβάλλετε ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού μέ γνωρίσατε καθὼς καί γιά τήν ἐμπιστοσύνη Σας πρὸς τό πρόσωπό μου. Δέν ὑπάρχουν λόγια εὐχαριστίας γιά τό μεγαλειῶδες δῶρο πού ἀπό τά τίμια καί πατρικά χέρια Σας πρόκειται νά λάβω, τὸν δεύτερο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης. Τίποτε δέν μπορεῖ νά ἀποτελέσει **ἀντίδωρο** στήν προσφορά σας αὐτή. Σᾶς ὑπόσχομαι ὅμως, ὅτι θά ἀγωνισθῶ μέ ὅλες μου τίς δυνάμεις στήν διακονία πού σήμερα μοῦ ἀνατίθεται καί θά προσπαθῶ, ἀνθρωπίνως, νά φανῶ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν σας.
- Αἰσθάνομαι τήν ἀναξιότητα μου, Σεβασμιώτατε, καί ἐκζητῶ τήν ζωτική γιά μένα βοήθειά σας, ὄντας Ἐσεῖς, ἐξ ἀρχῆς ὁ **μπροστάρης** στόν πνευματικὸ ἀγώνα τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καί **Πρότυπο** τῶν

κληρικῶν της. Ὡστόσο εἶμαι ἐδῶ, παρῶν, ἐνώπιόν Σας, καί Σᾶς λέω τό “Ἰδοὺ ὁ
δοῦλος Κυρίου γένοιτο μοι κατὰ τό ρῆμα σου” Ἀμήν!

Ἐν Ἱερᾷ Πόλει Μεσολογγίου, τῆ 5ῃ Νοεμβρίου Βκγ’.

Ἱεροδιάκονος Ἀμβρόσιος Καλλιάρης